

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v "Narodni tiskarni", ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo "Gorice". Oglasi se računajo po letih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska "Narodna tiskarna" (odgov. J. Marušič).

Še nekaj iz tožbe o tržaških bombah.

Razprava radi tržaških bomb pred dunajskim porotnim sodiščem je razkrila mnogo zanimivosti o primorskih razmerah. Iredentizem, katerega (ako je kdo hotel poslušati vladne kroge) prej sploh ni bilo, delal je zdaj preglavico tudi takim osebam, ki so ga dotlej popolnoma tajile.

Mej drugim je vzbudilo našo pozornost tudi neko žal brezimno pismo iz Gorice, naslovljeno na zagovornika dr. Ellenbogen-a. Pisatelj, ki sam sebe naziva: „Pristen Avstrijec“, mora pač biti natanko poučen o resničnih dejstvih tukajšnje avstrijske politike. Brani sicer, če smo ga prav umeli, tržaško policijo, češ, da je storila v tem slučaju le svojo dolžnost ne bojé se zameriti s svojim postopanjem niti samemu prejšnjemu namestniku. Ni bilo torej treba policiji nikakor naročati si kakih lažigaribalincev in najetih agentov, da bi tako umetno naščuvala ljudstvo in sebe proslavila s svojimi bombami, ker je uže prvih in pristnih iredentovcev na našem jugu povsod mnogo preveč. Da smo pa tako daleč prišli, meni brezimnik, temu je kriva v prvi vrsti c. kr. tržaška vlada; saj si je sama kar v svojih nedrih vzgojila strupenega gada s svojo prizanesljivostjo do iredentovstva in s svojo posredno podporo. Pomenljivo da se je zategadelj izrazil grof Gočss, kadar mu je prinesel policijski svetnik Lasciak novico o najdenih bombah: „Lepo darilo ste mi prinesli“ (eine schöne Bescherung haben Sie mir gebracht!) ter da ga je povabil nevoljno k sebi za drugi dan na podrobno poročilo. — Glavni krivec pa in glavni činitelj, kar se dostaja iredentovske propagande, je brez nobene dvojbe tržaški magistrat.

Tako po priliki se približno glasi po svoji vsebini pismo, kolikor smo mogli posneti iz raznih listov in kolikor se tiče javnih odnošajev.

Zanimivo je vedenje tržaškega „Piccola“, oziroma njegovega dopisnika kako si zna pomagati iz zagate, kadar je padla

kaka ostra beseda proti slavnemu magistratu v Trstu. Kaj je rekel o čudnih tamšnjih razmerah dr. Ellenbogen, tega ni kajpada nič slišal, „ker so se sprli mej sabo zagovorniki“. Res je, da mu je oporekal tržaški odvetnik dr. Breitner, — čegar naloga je bila, kakor se zdi, potlačiti posebno vso resnico o iredenti in dotična dejstva docela izpovreči —, a on ga je zavrnil: „Gospod kolega, jaz poznam tržaške zadeve boljše, nego Vi slutite.“ Iz brezimnega pisma je zopet seveda čisto slučajno preslišal „Piccolo“ vse, kar je letelo na tržaški magistrat, ter čul samo grajo c. kr. vlade in njenega zastopnika, grofa Gočssa.

Še lepši vendar pa je „popravek“, ki ga je doposlal g. policijski svetnik Lasciak „na prošnjo grofa Gočssa in sklicujoč se na svojo službeno prisego“ in v katerem je popravil, česar v pismu ni bilo, — a narobe ni tajil nikakor tega, kar se tam prejšnjemu namestniku očita. Radovedni smo res, ali se je v istini podobno izrazil grof Gočss, ker tudi mi smo zvedeli, že davno prej isto govorico. Takrat se nam je zdela stvar skoro neverjetna, po tem popravku pa smo prepričani, da je resnična. Sicer pa ne zamerimo g. Lasciak nikakor njegovega prisiljenega popravka, drugače namreč radi priznamo temu uradniku, našemu deželanu, njegovo nenaavadno delavnost in vestnost v svoji službi.

Toliko se nam je videlo potrebno pojasniti, ker nečemo potrjevati ljudij v napačni misli, da živimo prav — z glavo v vreči. Nasprotno pa smo še vedno uverjeni, da vprašanje o iredenti ni samo bilo doslej, ampak da ostane tudi za naprej tržaški vladi nerešena skrivalnica, dokler ji spet kakšni „otročaji“ ne pokažejo sličnih „igrač“, kakoršne je videla v sedanji pravdi.

Tudi: Pristen Avstrijec.

Dopisi.

Iz Komna, 28. maja 1905. (Krojaški mojsterski tečaj.) — Dne 1. maja t. l. otvorjen je bil tu v Komnu štiritedenski krojaški mojsterski tečaj, ki ga je ustanovil z veliko naklonjenostjo

bo posvečen kavi (Nekdo trka.) No, kdo me pa sedaj pride motit. (Spet trka.) Noter!

Krošnjarka (vstopi sladko se smehljaje, postavi svojo butaro na stol in začne svoje stvari razgrinjati po mizi): Dober večer, dober večer ponižno voščim, gospa grofinja, morda kupite...

Matilda: Nisem grofinja in ne kupim ničesar.

Krošnjarka: O gospa, prelepa gospa, samo pogledajte, samo pogledajte, samo pogledajte, gledanje ne stane nič.

Matilda: Hvala! Nočem gledati, ne potrebujem ničesar, ne kupim ničesar.

Krošnjarka: Samo pogledajte! (Pokaže po vrsti vse imenovane reči.) Pogledajte te krasne, fine robce!

Matilda: Da, da, že dobro. Ali niste slišala, da ne kupim ničesar — prav ničesar?

Krošnjarka: Pa vendar morebiti tole krtačico?

Matilda: Ne, ne!

Krošnjarka: Ali ta glavnik?

Matilda: Saj sem že rekla...

Krošnjarka: Morebiti ta nožiček?

kuratorij zavoda za pospeševanje male obrti v Gorici, istemu na čelu g. vitez E. Holzer, po prizadevanju komenske občine in g. dr. Kotnika, c. kr. notarja v Komnu. Poučeval je krojače strokovni učitelj za krojaško obrt g. Kunc iz Ljubljane jako spretno.

Vseh krojačev, ki so bili doma ponajveč iz bližnjih vasi, a tudi iz tolimskega, kanalskega in ajdovskega okraja, udeležilo se je 22 tečaja.

Kakor v dan otvoritve, tako tudi dne 27. t. m. sešlo se je k slovesnemu zaključku tečaja mnogo odlične gospode in občinstva. Kot predsednik zavoda za pospeševanje male obrti došel je blg. g. vitez Ernest Holzel; dalje blg. gg.: Josip Paternolli, predsednik trg. in obrtne zbornice in član kuratorija zavoda za pospeševanje male obrti, inženir Renato Penso, vodja zavoda za pospeševanje male obrti, c. kr. okrajni glavar sežanski Anton Rebek, c. kr. okrajni šolski nadzornik Matko Kante, dr. Ignac Kotnik, c. kr. notar, Josip Švara, župan, občinski odborniki, Ivan Lukežič, dekan, vse učiteljstvo tukajšnje šole in mnogo občinstva.

V prijazni dvorani g. Josipa Kovačiča, priredjeni v začasno učilnico, kjer se je poduk vršil, izpostavljeni so bili izdelki učencev-krojačev. Splošno je bilo mnenje o lepem in nepričakovanem uspehu, ki ga je ta tečaj prinesel, pa tudi krojači kazali so splošno zadovoljnost in hvaležnost nasproti ustanovnikom tečaja, kakor tudi nasproti strokovnemu učitelju g. Kuncu, ki jih je z mojstersko spretnostjo v 4 tednih dovel do lepega vspeha.

Predsednik blg. g. vitez Holzer otvoril je sklepčni shod tečaja z govorom, zadevaje napredek v obrtniji, ter se konečno zahvalil vsem, ki so k temu tečaju pripomogli. Za njim je govoril g. Kunc, ki je izjavil, da ni še imel tako rednih in pridnih učencev, kakor v Komnu, ki so, čeprav ta čas brez zaslužka, z največjim veseljem šolo obiskovali. Apeloval je na občinstvo in lokalni patrijotizem, da se poslužujejo vselej le domačega obrtnika. Blg. g. c. kr. okrajni glavar je na prošnjo blg. g. predsednika razdelil med učence-krojače spričevala, nakar je v krasnem govoru navduševal krojače,

Matilda (jezno, skozi zobe): To je že nesramnost!

Krošnjarka: Morebiti to škatljico za igle?

Matilda: Naj bo v božjem imenu! Da bo vsaj enkrat konec te komedije, torej vzamem to škatljico za igle. Koliko stane?

Krošnjarka: Zadnja cena, milostna gospa, zadnja cena... moj Bog, jaz tako nimam nobenega dobička pri vsej stvari, ampak izgubo, veliko, veliko izgubo...

Matilda (nestrpnost): Koliko stane?

Krošnjarka: Milostna gospa! Dvajset vinarjev... ne morem drugače! Na svojo izgubo jo dam!

Matilda (jej da denar): Tukaj, žena, imate denar. Sedaj pa z Bogom!

Krošnjarka: Hvala lepa, gospa, hvala lepa! Pa imate tudi dobrih igel? Pogledajte, tukaj imam najinejše angleške igle z zlatim ušescem...

Matilda: Sedaj je končano! Ne pogledam nobene stvari več in ne kupim ničesar več!

Krošnjarka: Kakor vam drago,

naj, kakor pri poduku, tako tudi kot delavci in mojstri teže za napredkom. Nato se je blg. g. dr. Ig. Kotnik, kot predsednik lokalnega komiteja v vznešenih besedah zahvalil vsem gospodom, ki so pripomogli, da se je krojaški tečaj v tako izvrstno sponesel.

Zahvalil se je tudi krojačem-učencem, ki so s svojo vstrajnostjo pripomogli do lepega vspeha tečaja, želeč jim, da bi jim njih pridnost obilen sad obrodila in pridobljen duševni kapital donasal obilne obresti.

Zaključuje povabi blg. g. predsednik vitez Holzer vse navzoče, naj si izdelke krojačev ogledajo.

Polni zadovoljstva razšli smo se navzoči v nadi, da se v doglednem času otvori enak tečaj tudi za druge stroke, da si bo naš obrtnik vselej mogel izvojevati zmago v vedno naraščajoči vojni konkurenci.

Kakor lani čevljarski tečaj v Sezani, tako je pokazal letošnji krojaški tečaj v Komnu, da so naši kraški mojstri in delavci pridni, ukaželjni in vstrajni, pokazali so širši javnosti, da na slikovitem Krasu živi zdrave duše in zdravega telesa trdno ljudstvo, ki more, kakor njih rodna zemlja, kljubovati vsem oviram sebi v čast, a domovini v slavo.

Pri tem ne moremo si kaj, da ne bi obrtnike vseh strok in občinske zastope opozorili na velikansko važnost strokovnega poduka.

Od njih je odvisno, da se v prikladnih krajih vrše strokovni kurzi. Kjer so pogoji dani, ustanavlja zavod za pospeševanje male obrti v Gorici, ki je obilno subvencioniran od vis. c. kr. trgovskega ministerstva, prav rad take tečaje. Treba da se le poklicani faktorji v to zaupno obrnejo na kuratorij zavoda, kjer najdejo vsikdar ljubeznjiv vsprejem in dejansko podporo.

Politični pregled.

Cesar v Brucku.

Budimpeštanski list „Az Ujsag“ poroča, da je cesar na zadnjih vojaških vojah v Brucku ob Litvi svoj nemški nagovor na častnike ponovil tudi na madjarskem jeziku. Splošno je napravilo to utis, da je cesar storil to navlašč. Tej vesti pripisujejo v Budimpešti veliko

milostna gospa. Glejte, tukaj imam pravi francoski cvirni, turško predivo...

Matilda (vstane in prime zvonček): Ali hočete, da pokličem služabnike? Pojdite vendar!

Krošnjarka (spravlja hitro skupaj): O prosim, prosim, prelepa gospa, ni treba zvoniti, ni treba klicati, saj grem, saj grem!

Matilda: Torej z Bogom!

Krošnjarka: Se priporočam, milostna gospa, se priporočam. (Gre.)

Matilda (sede): Hvala Bogu, da se je spravila iz hiše ta strašna krošnjarka. Kmalu bi bila prišla ob svojo čašico kave. Toda sedaj pa le hitro! (Hoče si naliti, v tem trenutku pa pokuka krošnjarka skozi vrata.)

Krošnjarka: Ali bi ne kupila rokovic?

Matilda (postavi posodo s kavo zopet na mizo): Kaj pa je? Ne, ne!

Krošnjarka: Morebiti podveze.

Matilda (vstane): Ali me hočete imeti za norico!? Takoj se spravite!

Krošnjarka: Kupite škatljo za tobak? Se priporočam, se priporočam. (Gre.)

(Dalje pride.)

LISTEK.

Čašica kave.

Šaloigra v enem dejanju. Nemški pisal W. Pailler, poslovenil N. N.

(Dalje.)

Četrti prizor.

Lizika (prinese kavo, sladkor, kruh in pismo): Kaj vidim, gospa?!

Matilda: Kaj, Lizika?

Lizika: Sami ste si pognili mizo?!

Matilda: Da bi hitreje okusila sladko pijačico. (Sede. Lizika postavi kavo na mizo in da Matildi pismo.) Kaj imaš tukaj?

Lizika: Eno pismice.

Matilda: Pokaži! (Odpri hitro in bere.) Ah, naša dobra tetka nas hoče obiskati že jutri! Lizika, takoj prezrači ono sobo, ki ima okna na dvorišče; da bo vse pripravljeno, ko pride tetka!

Lizika: Takoj, gospa.

Peti prizor.

(Matilda, krošnjarka.)

Matilda: Tako, zdaj je vse odpravljeno, sedaj pa se hočem razveseliti pri čašici kave. Jutri le naj pride tetka, striček in kdor hoče; današnji večer naj

važnost. Drugo poročilo omenjenega lista pravi, da se je cesar to pot zadnjič udeležil vojaških vaj. Ta vest da je jako osupnila vojaške kroge.

Istrski deželni zbor.

Dne 30. m. m. je imela biti druga seja istrskega deželnega zbora v tem kratkem zasedanju. Ker se pa seja ni udeležila italijanska večina, je deželni glavar konstatiral, da seja nesklepčna ter povedal, da skliče prihodnjo seja pismenim potom. Torej italijanska deželnozborna večina štrajka; in zakaj? V ti seji imel je vladni zastopnik namestništveni svetovalec Fabiani odgovoriti za nekatere interpelacije. Odgovarjal pa bi, po nalogu tržaškega namestništva, na interpelacije, ki so bile stavljene v hrvaškem ali pa v slovenskem jeziku, hrvaški, oziroma slovenski. Italijanska večina je bila o ti nakani vladnega zastopnika podučena in da bi jo preprečila, ostala je doma in se ni hotela udeležiti seje. Torej ti veliki italijanski liberalci, ki imajo vedno polna usta fraz o svobodi, katerim nikdar ne pomanjkuje psov in zmerjanj na Rusijo, češ, da je brutalna tlačiteljica drugih narodnosti in veroizpovedanj, ki žive v Rusiji, ki niso ruske, ti ljudje, pravimo, hočejo s silo preprečiti, da bi se dalo v istrskem deželnem zboru vsaj toliko pravice istrskim Slovanom, da bi se jim odgovarjalo na interpelacije v jezikih, v katerih so stavljene, v jezikih pravimo, katere govorita dve tretjini vsega istrskega prebivalstva. Radovedni smo, kako se bo ta zadeva končala. Že danes pa povemo, da ne bo prav nobeno čudo ako bo tudi pri ti priliki iz obzirov do „zveste“ zaveznice Italije zlezel naši vladi pogum v hlače in boče pred Italijani ponižno kapitulirala, četudi bi lahko, ako bi le hotela in bi imela le količjak smisla za državne interese, italijansko deželnozbornsko večino preobrnila v manjšino, seveda pri novih deželnozbornskih volitvah.

Shod slovenskega političnega društva za mariborski okraj.

V nedeljo je imelo slovensko politično društvo za mariborski okraj v „Narodnem domu“ v Mariboru svoj občni zbor. Pri zborovanju bila sta navzoča tudi državna poslanca Robič in dr. Ploj, ki sta poročala o parlamentarnem položaju. Med drugim je povedal državni poslanec Robič, da je vlada v proračun za leto 1903 postavila svoto 10.000 kron za slovensko gimnazijo izven Celja, ker je o priliki nekega glasovanja dr. Koerber prodal slovensko gimnazijo v Celju Nemcem zato, da so glasovali za vlado. To postavko pa je vlada sedaj opustila, ker je izvedela, da hoče on, namreč posl. Robič staviti nasproten predlog.

Robič je nadalje obsojal pisavo „Slov. Naroda“ o zadevi slovenske juridične fakultete. Opomnil je, da „Slov. Narod“ s svojim smešenjem in s svojimi napadi na slovenske poslance, ki so udje „Slovanske zveze“, neizrečeno škoduje stvari sami.

Glede sestave parlamentarnega ministerstva je rekel govornik, da se Nemci taki sestavi protivijo, ker je izključeno, da bi bilo tako ministerstvo sestavljeno le iz Nemcev. V uradnih ministertvih pa sede po navadi vedno le sami Nemci, in zaradi tega je Nemcem popolnoma prav, če imamo pri nas taka ministerstva.

Dr. Ploj je govoril o razmerah med Avstrijo in Ogrsko ter prišel do zaključka, da bi za naše kmete bilo boljše, ako se ločimo od Ogrske.

Naši škofje v Rimu.

Parizki list „Temps“ je priobčil kratak dopis iz Rima o sestanku slovenskih in hrvaških škofov v Rimu, ki zvršuje nastopno:

„Sv. Stolica zahteva, da se škofje zjedinijo v vseh točkah, a rezultat svojih baje dovolj dolgih razprav da predložijo papežu, ki izda konečno rešitev. Zatrjuje se, da sv. Stolica ni v principu proti staroslovenskemu bogoslužju; no z druge strani se konstatuje, da se diplomatski zastopnik Avstro-Ogrske pri Vatikanu vede sovražno nasproti zahtevam Slovanov.“

„Slov.“ pišejo iz Rima, da je vse to, kar je prišlo do sedaj o posvetovanju škofov v zadevi staroslovenskega bogoslužja v javnost, zgolj izmišljotina, ker je bilo posvetovanje popolnoma tajno. Popolnoma je pa neresnično, kar so nekateri listi te dni trdili, namreč, da so bila posvetovanja jako burna. Vsak popolnoma svobodno razvija svoje dokaze in želje. V debatah se ne kaže nikaka napetost ali animoznost. Vse izjave se strogo protokolirajo, in dokazi in protidokazi za slovensko bogoslužje se v najnatanejših podrobnostih zabeležujejo. Vслед tega nimajo razprave nikakega značaja burnih sej. Zborovanja in posvetovanja hrvaških in slovenskih škofov o rabi staro-

slovenskega liturgičnega jezika in njega pravicah v nekaterih hrvaških oziroma slovenskih krajih so bila 29. m. m. v glavnih točkah prav srečno dovršena, sklenjena ter podpisana od vseh zborovateljev.

***

Preč. gosp. Ivan Vrhovnik, trnovski župnik v Ljubljani se je v svojem in v imenu svojih tovarišev s posebnim pismom obrnil do mil. knezoškofa ljubljanskega, v katerem ga prosi, da bi se v škofovskih posvetovanjih v Rimu tudi on goreče zavzel za staroslovensko bogoslužje. Iz tega pisma naj navedemo tale odstavke:

„Staroslavna cerkev sv. Petra „zunaj obzidja ljubljanskega“, ki je mati naših cerkv in tudi mati Vaše stolnice, je nekoč gojila staroslovensko službo božjo po zapadnem obredu, in kakor mati so se ravnale tudi hčere. Do malega pri vseh starejših cerkvah ljubljanske škofije se nahajajo glagolski ostanki — dokazi, da se je pred nekaterimi stoletji opravljala služba božja tu v posvečenem staroslovenskem jeziku. Glagolska najdišča so našeta v znamenitem članku dr. Josipa Grudna „Glagolica v akvilejski metropoli in njen pomen za slovensko slovstvo“ („Katoliški Obzornik“ 1905, 141), a njihov zapisnik bi se dal po točnejšem preiskovanju še pomnožiti. Omenjeni spis je neovržno dokazal, da je glagolica in z njo vred staroslovenska služba božja po zapadnem obredu nekdanj živela in cvetela v okvirju sedanje ljubljanske škofije.“

Nameravan atentat na kralja Viktorja Emanuela.

Iz Rima javljajo, da je bila tamošnja policija obveščena, da je 27-letni anarhist Antonio Cassibolo odpotoval iz New-Yorka. Isti je baje žrebom določen, da umori italijanskega kralja Viktorja Emanuela.

Atentat na španskega kralja v Parizu.

V sredo po noči, ko se je vračal španski kralj Alfonz s predsednikom francoske republike Loubetom kmalu po polnoči v kočiji, katero je spremljalo večje število kirasirjev na konjih, po dovršeni gledališni predstavi v palači ministerstva za zunanje reči, vrgel je nekdo bombo na voglu ulic Rohan in Rivoli proti kočiji, ki je s strašnim pokom eksplodirala. Kralj Alfonz in predsednik Loubet, kakor tudi kočija, v kateri sta se vozila, nista bila zadeta. Ranjenih pa je bilo več oseb, med temi tudi dva kirasirska častnika, ki sta spremljala kočijo, kojih konja sta bila tudi močno zadeta od koscev razpočene bombe. Ranjenih je bilo vsega skupaj po zadnjih poročilih 15 oseb in 6 konj. Bomba je eksplodirala pod konjem nekega gardista, ter je konja tako hudo poškodovala, da je kmalu nato poginil.

Parizka policija bila je natanjko obveščena o nameravanem bombnem atentatu, in sicer mnogo dni pred prihodom španskega kralja v Pariz. Bombe so bile izdelane, in sicer štiri, na španskem od tamošnjih anarhistov, a prinesene so bile po daljših ovinkih po tihotapcih v Pariz. Policija aretirala je mnogo oseb, med njimi tudi znanega anarhista Karola Malata, ki je vodil vso akcijo. Preiskali so mu stanovanje in našli so tam mnogo pisem in drugih podatkov, tako, da so na pravem sledu celi zaroti. Govori se tudi, da je policiji že znano, kdo da je vrgel bombo. Kakor smo omenili, zgodilo se ni kralju Alfonzu in Loubetu nič zlega, a vendar zadnje levo kolo kočije, na kateri sta se peljala, bilo je, kakor so se pozneje prepričali, še precej poškodovano. Bomba bila je vržena proti levi strani kočije, na kateri je sedel predsednik Loubet. Kakor kralj Alfonz, tako tudi predsednik Loubet ostala sta še precej mirna po atentatu. Kralj je koj obvestil o dogodku svojo mater, kraljico Marijo Kristino. Istotako je obvestil kraljico tudi predsednik Loubet. V četrtek na vse zgodaj bil je kralj Alfonz pri sv. maši v cerkvi sv. Klotilde. Istega dne podal se je s predsednikom Loubetom v Chalons, odkoder sta se vrnila v Pariz okolo 6. ure zvečer.

Francoski parlament.

Zbornica je odobrila člen 7. in 8. zakonskega načrta o ločitvi cerkve od države na Francoskem. Ta člena določata, da pripada premoženje verskih zavodov, kjer ni verske zveze, javnim podpornim in dobrotelnim zavodom. Zasedanje so nato vsled obiska španskega kralja odgodili do dne 5. janija.

Rusko-japonska vojska.

Peto poročilo admirala Togo, došlo v Tokijo dne 30. m. m. popoldne se glasi: Ko se je, kakor že javljeno, ostanek ruskega brodivoja dne 28. m. m. pri skalovju Liancourt podal glavni sili združene japonske flote, je ista prenehala

s zasledovanjem. Kmalu na to je pa, ko je završčala ruske ladije, opazila ruski obrežni oklopni križar „Admiral Ušakov“, kako je plul v južno-zapadni smeri. Takoj sta bila oba oklopna križarja „Ivate“ in „Jakumo“ odposlana, da zasledujeta „Admirala Ušakova“. Ker se ruska ladija na poziv ni hotela udati, je bila ob 6. uri popoldne pogreznjena. Ostala posadka, nad 300 mož, je bila rešena.

Ruskega oklopnega križarja „Dmitrija Donskoja“ je bilo videti ob 5. uri popoldne, kako je plul v severno-zapadni smeri. Takoj ga je naša čerta divizija in druga flota torpedovk pričela zasledovati. Ko so ga ladije dohiteli, so pričele nanj streljati. Po noči je „Dmitrija Donskega“ napadla flotila torpedovk in drugo jutro so ga našli na južno-zapadnem obrežju otoka Ureung ob korejski obali med skalovjem.

Japonski uničevalec torpedov „Sadjanani II.“ je proti večeru dne 27. m. m. južno od otoka Ure ujel ruskega uničevalca torpedov „Biedovi“, na katerem se je nahajal admiral Roždestvenski, še neki drugi admiral, oba ranjena, ter 80 Rusov, vštveši štabne častnike bojne ladije „Knjaz Suvorov“, ki se je dne 27. m. m. potopila. Vsi so bili proglašeni vojnim ujetniki. Naš oklopni križar „Čitose“ je, ko je križaril na severu, pogreznil še nekega družega ruskega uničevalca torpedov.

Naš križar „Nikisaka“ in uničevalec torpedov „Marakumo“ sta dne 28. m. m. opoldne napadla enega ruskega uničevalca torpedov, ki se je konečno pogreznil.

Kakor poročajo ujetniki, se je „Osljabja“ dne 27. m. m. okolo 3. ure popoldne pogreznila, potopil se je tudi „Navarin“. „Stemac“ so videli, kako se je potapjal, vendar se še ni cesar ne ve o njegovi usodi.

Sklep 5. poročila admirala Togo se glasi: Podrobnih podatkov o izgubi naših ladij še nisem prejel, vendar niso naše ladije, kolikor se je do sedaj zamoglo konstatovati, imele velike škode, izlasti ker se iste še udeležujejo operacij. Skupnih izgub našega moštva tudi ni bilo možno še določiti. Izgube prve divizije znašajo nad 400 mož. Princ Jorihato se počuti popolnoma dobro. Admiral Misu je bil dne 27. maja lahko ranjen.

Šesto poročilo admirala Togo pravi: Potrjuje se, da sta se potopili ruski vojni ladjiji „Orel“ in „Navarin“. Tudi poročilo, da se je „Sisov Veliki“ dne 28. maja zjutraj pogreznil, se potrjuje.

„Central News“ poročajo iz Tokija: Tukajšnji pomorščaki utemeljujejo poraz ruske eskadre s formacijo bitke, ki jo je odredil Roždestvenski. Njegove bojne ladije so stale vzločno, njegovi križarji zapadno proti Japoncem.

Med obema črtama je bil več del ladij. Divizija v sredi je prišla kakor umevno kmalu v nered. Zmešnjava v tem oddelku je provzročila zmešnjavo v vrsti bojnih ladij. Zato je prava pomorska bitka trajala le malo časa. Ruske vojne ladije so bile izpostavljene uničevalnemu ognju, na katerega niso zamogle vspešno odgovarjati. Najbolje ladije so postale nesposobne za boj, in ostali del brodivoja so pričeli zasledovati Japonci. Kar se tiče ruskih oklopnjač, ko so se tako hitro potopile, menijo, da so to provzročili napadi torpedovk.

Iz New Yorka poročajo: Kontre-admiral Evans kritizira postopanje Roždestvenskega, ki se je spustil v boj v korejski cesti, kjer so zamogle torpedovke razviti vso svojo delavnost, mesto da je plul okolo Japonske ter se bojeval v Tihem Oceanu. Admiral meni, da bo ta poraz vojno podaljšal, nikakor pa skrajšal.

List „Globe“ je zvedel iz New-Yorka, da je mnenje ameriških pomorščakov, da so morali bojevalci v dvadnevni bitki porabiti vse strelivo, in ker niso Rusi zamogli nadomestiti svojega streliva, zamore vsakdo razumeti njihov položaj. V Ameriki sodijo, da je ravno vsled pomanjkanje streliva moralo kapitulirati toliko ruskih ladij. Tukaj se govori, da je bil za časa bitke na admiralski ladiji Togovi en angleški pooblaščenec vojne mornarice.

„Morning Post“ je v terek prejela iz Šangaja nastopno poročilo: Transportni parnik „Korea“ in polagatelj min „Svire“ sta dospela v Vusung. „Svira“ je prišel do Šangaja. Zapustil je preliv pri Tsušimi v soboto zvečer ter poročila, da je pričela bitka v soboto ob 8. uri zjutraj. Njegovo moštvo je videlo, kako sta se potapljali oklopnjači „Osljabja“ in „Nikolaj I.“, kakor isto meni, vsled poškodb po minah ali podpornih čolnih. Moštvo je zatrilo, da je bila neka japonska bojna ladija v plamenu, ter da so videli, kako se je po-

tapljal en japonski križar; drugi japonski križar s tremi dimniki se je pa pogreznil. Najhuji je bil boj med 2. in 6. uro popoldne.

Posadka „Koreja“ poročila, da so se v prvi uri bitke pogreznile tri ruske ladije. Skupno da se je pogreznilo osem japonskih vojnih ladij. „Korea“ je težko poškodovana, „Svire“ popolnoma nepoškodovan. Obe ladiji sta prijeli ukaz, da zapustiti pristanišče ali pa da snameti rusko zastavo. Ruski konzul zatrjuje, da ni bil „Svire“ na bojišču.

„Daily Mail“ je zvedel iz Tokija nastopno: Sodi se, da je več podmorskih čolnov z japonsko flotilo torpedovk vred v soboto zvečer napadlo rusko brodivoje. Ob 7. uri je bila ruska formacija ladij predrta in vse brodivoje v popolnem neredu. Po bitki so zapustile skupine ruskih častnikov in pomorščakov svoje potapljače se ladije ter so se pod varstvom bele zastave izkreale na otok Tsušima. Drugi so bežali na korejsko obalo ali v Jamagahi.

„Le Journal“ poročila, da se je ruski admiral izjavil nastopno: Rusija zamore še voditi vojno na kopnem. Linevič je sedaj na Rusije. Dan na dan dobiva ojačenja. Zadnji boji med predstražami so bili zanj ugodni.

Kar se tiče izgubljene bitke, je rekel admiral živahno, se sedaj razpravlja, kake vzroki so nagnili admirala Roždestvenskega da je ob tako neugodnih okolnostih vsprejel bitko ter se izpostavil postajam japonskih torpedovk in podmorskih čolnov, mesto da je usilil Japoncem bitko v Tihem Oceanu. Le en edin vzrok je zato možen: pomanjkanje rezerve premoga, vsled česar je bil admiral prisiljen, da je riskiral bitko.

Neverjetno, dostavlja dopisnik, Petrograd je miren, in popolnoma indiferenten. Večerni listi so pričeli objavljati dogodke.

Admiralat v Petrogradu preklicuje vest, da se je potopil „Gromboj“. Ta križar se nahaja v Vladivostoku in se ni udeležil bitke. V Vladivostok je dospela ena torpedovka.

„Daily Telegraph“ poročila iz Tokija od 30. m. m.: Ko se je oklopnjača „Knjaz Suvorov“ pričela potapljati, so odvedli Roždestvenskega na neko drugo ladijo, toda je bil na višini Fumija vjet. Baje je težko ranjen na roki.

„Rus“ poročila iz Vladivostoka od 30. m. m., da je istega dne popoldne dospel tjakaj uničevalec torpedov „Grozni“, čegar ranjeni poveljnik poročila, da ga je zasledoval velik japonski uničevalec torpedov. Obe ladiji sta se več ur borili, dokler ni ruski strel pogodil nasprotnika ter ga pogreznil. „Grozni“ je bil poškodovan; en častnik in trije pomorščaki so mrtvi.

Uradno se poročila iz Tokija: Japonski uničevalec torpedov „Sadjanani I.“ je proti večeru dne 27. m. m. ujel admirala Roždestvenskega, ki je bil ranjen, in štabne častnike bojne ladije „Knjaz Suvorov“.

Domače in razne novice.

Imenovanje v finanči stroki. — G. kr. finančno ravateljstvo v Trstu je imenovalo za davčna pristava davčna praktikanta gg. Milana Šubica in Viktorja Kavčiča.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništva: Anton Manzini v Starem selu 5 K; dekan in kaplana v Čerknem 3 K; dr. Aleksij Rojic in obitelj v Gorici 10 K; družba „Slov. beseda“ v Gorici 1 K; dr. A. Gregorič 20 K; dr. Ferdinand Terkuč, c. kr. notar v Kanalu, za prvo polulete 1905 24 K; Marijana Terkučeva v Kanalu za prvo polulete 1905 12 K. Srčna hvala!

Društvo „Sloga“ namerava sklicati v zmislu sklepa zadnjega obnega zbora še v teku meseca junija izreden občni zbor. Rodoljubi, ki želijo v tem oziru kakoga pojasnila ali ki bi radi spravili kako stvar v razgovor, imajo priliko oglasiti se v ta namen v društvenih prostorih v ulici Vetturini 9, l. v četrtek dne 8. junija ob 11. predpoldne.

Za „Slogo“. — Prav mnogo udov društva „Sloga“ ni plačalo še letnine za leti 1904 in 1905. § 6. društvenih pravil določa, da mora vsak društvenik plačati 1 K na leto. Ker bode imelo društvo v kratkem času občni zbor, prosimo vse p. n. ude, da pošljejo letnino društvenemu blagajniku č. g. dr. Andreju Pavlici v Gorici na dvorišču sv. Hilarija št. 7. Namen društva je varovati in braniti pravice Slovencev na Goriškem in po-

speševati njim na korist vse, kar sega v njihovo narodno, družabno, gospodarsko in političko življenje ter delati za napredek in pravo svobodo na verski katoliški podlagi. Ako hočemo ta vsestranski program vresničiti, je neobhodno potrebno, da se okrepi blagajnica!! Toliko na znanje!

Kramarjev Drejc se je v zadnji številki svoje „Soče“ zopet jedenkrat, tako kakor zna on, zagnal v nas, ker smo brez njegovega dovoljenja ponatisnili iz „Slovenca“ neko notico, v kateri se mu predbaciva, da ni primerno plačeval prevodov pisatelja g. Miklavca-Podravskega iz raznih slovanskih jezikov, katere je on na svoj račun zalagal in imel pri njih tudi mnogo dobička. Kakor rečeno, smo mi omenjeno notico doslovno ponatisnili, ne da bi dodali glede njene vsebine kak komentar, prepustivši vso odgovornost glede njene resničnosti „Slovencu“. Pripomnili smo le, da nam je znan neki drugi slučaj, v katerem je Kramarjev Drejc nekemu svojih bivših sotrudnikov, da ga, kakor mu je sam pisal, vsaj deloma za njegov trud nagradi, obljubil 100 gl., katerih pa ni nikdar izplačal ter je v svojem listu, ko smo spravili to zadevo vsled grdih napadov v „Soči“ na omenjenega sotrudnika na dan, sam povedal, da pri njem obljuba še nikakor ne dela dolga. Mesto torej da bi Kramarjev Drejc na to našo pripombo reagiral, pa udriha po nas zaradi „Slovenčeve“ notice, s katero smo mi le toliko v zvezi, da smo jo iz „Slovenca“ ponatisnili, kar smo tudi svojim čitateljem izrecno povedali. Ponaolvjamo torej, da je napad Kramarjevovega Drejca glede notice, tičočee se gosp. Miklavca-Podravskega na nas popolnoma neopravičen, in da smo odgovorni edino le za to, kar smo pisali glede onega drugega pisatelja. In še-le takrat, ko nam bo Kramarjev Drejc dokazal, da smo glede onega drugega pisatelja pisali neresnico, imel bo popolnoma prav, če nas udari z loparjem. Ker pa tega storiti ne more, a se pri vsem tem tako grdo v nas zaganja, potem bo pač vsak razsoden človek sprevidel, da bi bil za take vrste ljudi kakor je Kramarjev Drejc primeren v resnici le lopar.

Poučno vojaško potovanje. — Jutri pride v Gorico kakih 40 častnikov 3. armadnega voja in ostanejo tu par dni. Namen temu potovanju je poučen, in častniki ogledali si bodo v teh par dnevih našo okolico.

Nedeljski počitek. — Tukajšnja odvetniška zbornica je sklenila, da bodo od jutri naprej vse odvetniške pisarne ob nedeljah zaprte.

Izguljeni denar. — Udova Marija Srakar, ki je večeraj potegnila pri glavni davkarji v Gorici pokojnino v znesku 30 kron, izgubila je na potu domov ves denar kakor tudi plačilno polo.

Iz Mirna nam pišejo, da se sklene tamkajšnji mojsterski čevljarški tečaj dne 11. t. m., torej ravno na binkoštno nedeljo z otvoritvijo čevljarске razstave. Razstavljeni bodo v veliki dvorani gospoda Jožefa Marmolja vsi izdelki tega strokovnega tečaja kakor: moderni vzorci nadplavov, razne čevljarске risbe, iz gipsa modelirane normalne in nenormalne noge, moderno izdelani čevlji, raznovrstni čevljarški najmodernejši stroji, čevljarско orodje, usnje iz tuk strojarskih tovarn itd.

To razstavo uredi veččak strokovni učitelj Jakob Hulka, ki je poučeval v čevljarškem tečaju s sodelovanjem strojevodja Franc Uspeck. Oba gospoda sta prideljena zavodu za pospeševanje obrti pri c. k. kupčijskem ministerstvu, katerega lastnina so tudi vsi stroji.

Pozivljamo naše meščane in okoličane, da naj si ogledajo to razstavo, ki bo velezanimiva in poučna za vsakoga, kateremu je pri srcu razvoj naše domače obrtnije. Slovesna otvoritev bo dne 11. t. m. točno ob 11. uri. K otvoritvi pridejo mnogi odlični gg., voditelj zavoda za pospeševanje obrti ter kupčijske in obrtnijske zbornice, ki so mnogo žrtvovali za ta čevljarški tečaj in obrtno čevljarско razstavo. Vse stroške za to velevažno razstavo in strokovni tečaj pokrije c. k. kupčijsko ministerstvo, zavod za pospeševanje obrti v Gorici, kupčijska in obrtnijska zbornica in županstvo v Mirnu. Želimo, da bi bila razstava v čast in ponos našega Mirna, da bi dokazala svetu našo cvetočo domačo obrtnijo. Ob sklepu pa zopet priporočamo, da naj si to razstavo vsakdo ogleda v Mirnu, kjer bo gotovo vsakdo zadovoljen, ko bo zrl toliko lep napredek čevljarškega rokodelstva.

Ukradeno kolo. — V sredo zjutraj je zmanjkalo iz veže tuk glavnega poštnega urada poštnemu uslužbencu Emiliju Lestanu kolo Puch št. 180.

Nesreča pri delu. — Blizu Anho-vega, tam kjer se gradi bohinjska želez-

nica, delali so štirje železniški delavci, ki so nekaj kopal. Hkratu pa jih je skoro zasul zemeljski plaz, ki se je vsul na nje s strmine, pod katero so kopal. Dvema se ni nič hudega zgodilo. Dva pa, namreč 17letni France Žbogar in 38letni Jožef K., oba iz Anhovoga, bila sta tako močno poškodovana, da so ju morali prepeljati v tuk. bolnišnico. Pryemu bila je namreč zlomljena desna noga, drugi pa je bil še precej hudo poškodovan na nosu, na čelu na rokah in na nogah.

Za pogorelee v Čepovanu je na novo došlo: županstvo v Opatjemselu 20 K; županstvo v Volčah 40 K; županstvo v Kanalu še 1 K 40 vin.

Vsem dobrotnikom kličemo: Bog stotero povrni!

V Čepovanu, 30. maja 1805.

A. Podgornik, I. Rejec, župan. župnik.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne odprti bodeta lekarni Cristofoletti in Kürner. Isti dve lekarni imeli bodeta v tednu od 4. do 11. t. m. tudi ponočno službo.

Padel je z železniškega mosta. ki se gradi na progi bohinjske železnice blizu Dornberga monter Jernej Obrenzik iz Celovca, ki se je pri ti priliki v notrajnem tako poškodoval, da so ga morali prepeljati v goriško bolnišnico.

Kako kaže letina? — O tem piše „Primorski Gospodar“: Radi preoblega deževja zastale so skoraj vse rastline, osobito pa trta. Bilo se je bati, da se nam zaradi močno pojzgubi, vendar ni trpela trta še prav mnogo škode. Samo v bolj vlažnih vncgradih so trte močno obledele, če bo pa sedaj toplo vreme, upati je, da se kmalu popravijo. Nada na dobro trgategv je torej še vedno. Bolj je prizadelo deževno vreme sadjarje. Črešnje so radi preobile vlage že na drevesu pokale in gnile, četudi niso še dozorele. Češpe, kar jih je, so šle radi mrzlega vremena nad polovico v rožiče in listje na breskvah se je radi prejšnji podobne bolezni Ascomyces deformans izbočilo in pokvarilo. Sadja na breskvah ostalo je še mnogo, vendar bo drobno, če ne pritisne kmalu vročina ter napravi listni bolezni konec. Marelice kažejo dobro, hruške srednje, jablani slabo. Poljščina se razvija normalno, osobito krompir obeta lepo. Za travo je bilo nekoliko premrzlo vreme, upati pa smemo vendar na obilo sena.

Razsodba v aferi tržaških bomb. — V torek popoldne okolo 2. in 3/4 ure končana je bila pred dunajskim porotnim sodiščem porotna obravnava proti znanim štirim obtožencem, ki so bili zapleteni v afero tržaških bomb, vsled katere je sodni dvor na podlagi pravoroka porotnikov obsodil in sicer: Subana na 6-mesečno težko ječo, Depaula na 9-mesečno težko ječo in Salateia na 100 kron globe. Cozzi bil je oproščen.

Porotnikom je bilo vsega skupaj stavljenih 19 vprašanj. Jedno in glavno glasilo se je na krivdo veleizdaje, in sicer glede vseh štirih obtožencev. To vprašanje so porotniki jednoglasno zanikali.

Glede Subana izrekli so se z 10 „da“ proti 2 „ne“ glede motenja javnega miru; z 12 „da“ glede razstreljivih predmetov in slednjič z 12 „da“, da je Suban zadnji zločin obžaloval; z 12 „da“ glede širjenja sovrašstva do države s pomočjo letakov s pripombo, da pa ni poznal vsebine letakov in slednjič zaradi razvitja italijanske zastave z 10 „da“ in 2 „ne“.

Glede Depaula so porotniki potrdili z 10 „da“ proti 2 „ne“ vprašanje glede motenja javnega miru; glede razstreljivih snovij so vprašanje jednoglasno zanikali; jednoglasno potrdili so vprašanje glede razširjevanja letakov s sovražno vsebino proti državi ter z 10 „da“ proti 2 „ne“, da je on Subana naščuval, da je razobesil na magistratni palači italijansko zastavo.

Pri Salateiu so porotniki jednoglasno zanikali vprašanje glede krivde motenja javnega miru; potrdili so pa jednoglasno vprašanje glede njegove udeležbe pri prepovedanih tajnih društvih. Glede zadnjega obtoženca Cozija so porotniki istotako potrdili le vprašanje glede udeležbe pri prepovedanih tajnih društvih.

Italijanski listi so nad vse zadovoljni s to razsodbo. Da prištevamo k tem listom tudi našo „Eco“, to se razume samo ob sebi. Le glede Subana, ki je vse povedal in je torej v očeh italijanskih listov izdajalec, bi oni ničesar ne imeli, ako bi ga tudi obsodili na vislice, ali pa vsaj na dosmrtno ječo. Vsaj v tem smislu piše „Piccolo“, hvaleč ob ti priliki dunajski sodni dvor. Ako bi sedeli na obtožni klopi mesto imenovanih štirih Italijanov štirje Slovenci, ki bi se za polovico manj pregrešili proti državi, izpala

bi razsodba seveda vse kaj drugače. Smo pač v Avstriji, v državi neverjetnosti. Sicer nas pa pusti ta razsodba popolnoma ravnodušne in se ne bi prav nič jezili, če bi bili obtoženci tudi popolnoma oproščeni.

Ojačenje garnizije v Pulju. — Kakor smo že svoječasno poročali, preselita se domobranska bataljona iz Trsta in Gorice v Pulj. Nekateri listi hočejo vedeti, da pride v Pulj tudi eden bosenskih pešpolkov, oziroma jeden bataljon v Pazin. Govori se celo, da se nastani scasoma v Pulju in v bližnjih mestih toliko vojaških čet, da bodo tvorile jedno divizijo.

Nova okrajna sodnja in davkarija v Istri. — „Naša „Sloga“ piše, da namerava pravosodna uprava ustanoviti v občini Boljun, ki spada sedaj pod pazinski sodni okraj, okrajno sodnijo in davkarijo.

Kako delajo Italijani. — V Vizinadi v Istri so pričele minoli petek občinske volitve. Ker so Hrvatje v 3. razredu zmagali, in je bilo skoro gotovo, da zmagajo tudi v ostalih dveh volilnih razredih, so Italijani, ki so tvorili večino volilne komisije, zapustili volilno dvorano ter odšli, tako, da se volitve niso mogle več nadaljevati.

Protinemške demonstracije. — V četrtek je priredilo nemško društvo „Andreas Hofer“ na nekem privatnem vrtu v Domžalah veselico, h kateri je prišlo iz Ljubljane kakor tudi od drugih več drugih nemških društev. S svojim izizvalnim nastopom so Nemci domače slovensko ljudstvo tako razburili, da je začelo odločno demonstrirati proti Nemcem.

Demonstracija bila je tako živahna, da je morala vojaška godba, ki je pri veselici svirala, oditi. Prišlo je med Slovenci in Nemci do spopada, in posegla je vmes tudi žendarmerija, ki je rabila orožje. Dva Slovenca bila sta ranjena.

Smola socialne demokratinje. — Ko se je pred kratkim dunajski župan dr. Lueger peljal v Aspernu k spominski slavnosti zmage pri Aspernu, so mu socialni demokratje pred neko hišo zvižgali in ga psovali. Med navzočimi kričači se je nahajala tudi navdušena socialnodemokraška agitatorka, sodružica Tomazič. Naenkrat je bilo slišati iz njenih ust namestu klicev: fuj klicanje, na pomoč. Prenavdušena rdečkarica je v svoji gorečnosti požrla umetno zobovje, ki ga je imela v ustih. Zobovje ji je ostalo v požiralniku. Poklicali so zdravnika, ki ji pa ni mogel pomagati. Prenesli so jo v bolnišnico, kjer so ji operativnim potom odstranili zobovje iz požiralnika.

Velik potres. — V četrtek zjutraj ob 5. uri in 3/4 bil je v Dalmaciji, v Črnigori in v Albaniji hud potres, ki je trajal kakih 25 sekund in ki je napravil pre-

mного škode in vsled katerega je prišlo tudi več ljudi ob življenje.

Posebno močan potres je bil v Dalmaciji v Sutomoru in v Podgoricah. V Virpazaru pravijo, da je nastala na zemlji velika razpoklina, iz katere prihaja gost dim. Najhujši pa je bil potres v Skadru v Albaniji. V tem mestu posula se je vsled potresa baje polovica hiš. Ranjenih je bilo in ubitih več sto oseb. Zbegano prebivalstvo zbežalo je z mesta.

Tudi v Črnigori bil je ob istem času hud potres, in sicer po vsi kneževini skoro, posebno pa v Hvaru in v Terkvenici, kjer je bilo več hiš poškodovanih in tudi več oseb ranjenih.

Dva šivalna stroja v dobrem stanu na prodaj.

Več se izve pri našem upravnistvu.

Jakob Božič,
c. kr. poštni uradnik,
Emilija Muschka,
poročena.
Gorica, 3. junija 1905
To naznanilo velja mesto običajnih obvestil.

ZAHVALA.
Za mnoge dokaze srčnega sočutja med boleznijo, kakor tudi pri pogrebu mojega nepozabnega soproga oziroma našega skrbnega očeta, tasta ozir. starega očeta, ozir. brata, gospoda
Ferdinanda Vodopivec,
vpokojenega nadučitelja,
za jako mnogobrojno spremstvo dragega pokojnika k zadnjemu počitku, se čutimo dolžni izreči častiti duhovščini, vsem gospodom učiteljem, slavnemu starešinstvu, čislanim društvom za korporativno udeležbo in prekrasni venec, vsem gospodom pevcem za ginljivo petje, kakor tudi vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najiskrenejšo in odkritosrečno zahvalo.
Žalujoci ostali.
V Mirnu, 30. maja 1905.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Graški)

ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Naznanilo.

Tvrdka Braje Reininghaus »Akcijska družba tovarov piva in vinskega cveta v Steinfeldu blizu Gradca«, si usoja sporočiti sl. občinstvu, da je oddala vodstvo in administracijo svojih zalog piva, nahajajočih se v Gorici na Korunu št. 5 (o lastni hiši) gospodu

Frann Barzellini.

Zaloga piva se bode vodila kakor doslej na ime tvrdke »BRATJE REININGHAUS«.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25, v Gorici,

prporoča častiti dunovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Don A. Nicolich,

župnik pri Sv. Luciji pri Albani, je odstranil devet let ga nadlegujoče bolečine v želodecu z uporabo

želodčne tinkture

G. PICCOLI-ja, dvornega založnika Njega Svetosti in lekarja v Ljubljani.

1 steklenica velja 20 vin. in se vnanja naročila izvrše točno.

Lišajevi bolniki,

kateri nikjer ne morejo zdravja dobiti, naj zahtevajo razgled (prospekt) in potrjena spričevala iz Avstrije brezplačno. Lekarnik C. W. Rolle, Altona-Bahrenfeld (Elbe).

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin in lastnih in drugih trisnanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

Auerjevih dedičev v Ljubljani, in plajnskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske pivovarne«.

Zaloga ledu, katerega se oddaja le na debelo od 100 kg. naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Lekarna Cristofolletti,

v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfiževo) jetrno olje

Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti.

zvirna steklenica tega olja nara vno-rmene barve po K 1'40, bele barve K 2

Trskino železnato jetrno olje. Trskino jetrno olje se železnim jodecem. Raba tega olja je posebnost pripravljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave. S tem oljem se ozdravejo v kratkem času in z gotovostjo vse kostno bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim čč. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijeva pijača iz kine in železa

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ena steklenica stane lono 60 kr. vin.

TOMBOLA!

Vinarsko, sadjarsko društvo v Rihembergu priredi

TOMBOLO

18. junija na binkoštni semenj na občinskem prostoru.

Prva činkvina 50 K

Druga „ 30 „

TOMBOLA 200 K.

Isti dan priredi „Pevsko in bralno društvo v Rihembergu“ na zaprtem prostoru gostilne Ličen

ples v venčkih.

Začetek tombole ob 2. uri pop., potem ples.

Podpirajte kmetijska društva!

ODBOR.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. šte. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5¹/₂%, na vknjižbo pa po 5%

z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

!! Najvgodnejši pogoji !!

za zavarovanje

Edina zavarovalna - -

družba ki ima slovenskega glavnega

zastopnika

v Trstu. o o o

Zavaruje na življenje in na

dohodke na vse načine po zelo

nizki postavkih. — Pojasnila daja

glavno zastopstvo za slov. dežele v Trstu,

ulica Torre Bianca št. 21 l. nd., in njegova

okr. zastopstva v vseh mestih in večih krajih

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice

SV. MARKA

so glasovite in nenadkriljive in se posebno uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar. urejujejo izmeček, odpravijo nadohu, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izbornost proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih, preženo mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti maternici in madroni in ne bi smele manjkati v nobeni hiši. Dobivajo se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato naj se naročuje točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg 95, tik cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajtorica se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franco: 1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata 8 K, 3 ducate 11 K, 4 ducate 14-60 K, 5 ducate 17 K. — Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili: Iv. Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, nadlogar; St. Borič, župnik; Zofija Vukelič, šivilja itd. itd.

Mestna lekarna, Zagreb, Ustanovljena l. 1360. Markov trg 95, poleg cerkve sv. Marka.

